

1. februar 2008

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 12. februar 2008

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
  - a) Stabilitets- og konvergensprogrammer *side 2*
    - *Rådsudtalelser*
    - KOM-dokument foreligger ikke

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008
  - a) Key Issues Paper *side 19*
    - *Godkendelse*
    - KOM-dokument foreligger ikke

  - b) De økonomiske instrumenter til opnåelse af energi- og klima-målene *side 23*
    - *Rådskonklusioner*
    - KOM-dokument foreligger ikke

  - c) Bedre regulering *side 27*
    - *Udveksling af synspunkter*
    - KOM(2008) 0032

3. Revisionsrettens årsberetning for 2006 *side 32*
  - *Rådsbenstilling*
  - KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 1:   Vurdering af opdaterede konvergens- og stabilitetsprogrammer for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn.

Resumé

Som led i udmøntningen af Stabilitets- og Vækstpagten skal Rådet (ECOFIN) den 12. februar 2008 behandle de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn.

Baggrund

Eurolandene og EU-landene uden for euroen skal årligt udarbejde henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer til EU. Det enkelte land fremlægger i sit program mål og økonomisk-politiske tiltag i relation til udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål og tiltag i relation til finanspolitikens langsigtede holdbarhed. EU-landene uden for euroen redegør endvidere for deres penge- og valutakurspolitik.

ECOFIN vedtager og offentliggør en udtalelse om det enkelte lands program på baggrund af vurderinger fra Kommissionen og drøftelse i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC).

Stabilitets- og vækstpagten har en grundlæggende målsætning om budgetter 'tæt på balance eller i overskud', men målsætningen differentieres i lyset af det enkelte lands udfordringer. Målsætningen for det enkelte lands strukturelle saldo (saldoen renses for konjunktoreffekter og engangstiltag) bør således være mere ambitiøs desto højere gæld og desto lavere potentiel vækst (målsætningen skal på et senere tidspunkt efter vedtagelse i Rådet differentieres i lyset af den samlede finanspolitiske holdbarhed på lang sigt).

Det enkelte lands målsætning bør opfylde tre generelle formål, 1) sikring af en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud, 2) sikring af hurtige fremskridt mod finanspolitisk holdbarhed, og 3) sikring af et budgetmæssigt råderum.

Det enkelte land bør gøre fremskridt i forhold til at opfylde sin mellemfristede målsætning, idet indsatsen bør være større i gode tider, men kan være mere begrænset i dårlige tider. Et land kan afvige fra sin mellemfristede målsætning eller tilpasningen hertil, i det omfang landet gennemfører strukturreformer, der styrker de offentlige finanser på lang sigt.

Når det gælder eurolande og ERMII-lande bør den mellemfristede målsætning være et underskud på højst 1 pct. af BNP for lande med lav gæld / høj potentiel vækst og sigte på 'balance eller overskud' for lande med høj gæld / lav potentiel

vækst. De lande, der endnu ikke opfylder deres mellemfristede mål, bør sikre årlige strukturelle budgetforbedringer på som udgangspunkt 0,5 pct. af BNP.

På rådsmødet (ECOFIN) den 12. februar 2008 behandles de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn.

Indhold

Den økonomiske udvikling i forhold til sidste års stabilitets- og konvergensprogrammer

Den økonomiske udvikling i 2007 tegner generelt til at have været bedre end forventet, når der sammenholdes med landenes stabilitets- og konvergensprogrammer fra sidste år. Særligt Luxembourg, Slovakiet, Finland og Tyskland har opjusteret *realvæksten i BNP* med mellem 1 og 2 procentpoint i 2007, men også Nederlandene UK og Italien har oplevet en økonomisk vækst, der var lidt bedre end forventet i 2007. Opjusteringen er dog mest markant for netop 2007, og den aftager gradvist i løbet af programperioden. Billedet er nogenlunde det samme for udviklingen i landenes *faktiske budgetsaldo*. Dog skiller Sverige og Ungarn sig ud ved at have opjusteret den faktiske budgetsaldo på trods af en nedjustering af den økonomiske vækst, mens den modsatte situation gør sig gældende for Storbritannien og Slovakiet.

Lande, der opfylder deres MTO

Den første gruppe består af fire lande, som alle opfylder deres mellemfristede målsætning (MTO) i år og resten af programperioden. De har alle haft en pæn vækst de seneste år og ventes også at vokse stabilt i resten af perioden. Væksten i beskæftigelsen er høj, om end den aftager i de kommende år, mens inflationen ligger på et stabilt niveau omkring 2 pct. Landene har overskud på både den faktiske og strukturelle budgetsaldo i hele perioden, bortset fra Nederlandene i 2007. Sverige og Finland vurderes at have 'lav risiko' med hensyn til den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, mens Luxembourg og Nederlandene vurderes at have 'medium risiko'.

Den *økonomiske vækst* aftager i alle landene i løbet af programperioden men fra relativt høje niveauer. Luxembourg og Finland oplever den største afdæmpning med et samlet fald i væksten på omkring 2 procentpoint fra hhv. 6,0 og 4,4 pct. af BNP, mens væksten i Sverige og Nederlandene kun aftager halvt så meget fra hhv. 3,2 og 2,75 pct. af BNP. Nederlandene er det eneste land, hvor væksten ventes at falde under 2 pct. af BNP, hvilket dog først sker i 2009 og desuden vurderes at være baseret på forholdsvis forsigtige antagelser. Luxembourg skiller sig ud ved at have markant højere vækst end de andre lande gennem hele perioden.

Alle landene oplever en aftagende *vækst i beskæftigelsen* på mellem 0,5 og 2,5 procentpoint i løbet af programperioden, dog fra et højt niveau. Luxembourg oprettholder en stærk vækst på 3,6 pct. i 2010, mens Sverige oplever et fald i beskæftigelsen i 2010 som det eneste land blandt de eksaminerede lande i første runde.

Der er dog tale om begrænset negativ vækst på 0,2 pct. Finland oplever det største fald i *ledigheden* på 1,1 procentpoint, mens ledigheden i de andre lande samlet falder omkring et kvart procentpoint i løbet af programperioden. Nederlandene og Sverige skiller sig ud ved først at opleve et fald i ledigheden på omkring et halvt procentpoint i 2008 og derefter en mindre stigning på omkring et kvart procentpoint i resten af perioden.

Inflationen ventes at ligge omkring 2 pct. i 2010 for alle landene. Luxembourg og Finland konvergerer gradvist mod dette niveau, mens Sverige og Nederlandene oplever en stigning på omkring 1 procentpoint i 2008 som følge af ventede højere lønstigninger i begge lande.

Output gap bevæger sig i alle lande omkring nul, dog med tendens til svagt positive output gaps i programmernes første år.

Alle landene har overskud på den *faktiske budgetsaldo* gennem hele perioden – med undtagelse af Nederlandene, som oplever et underskud på 0,4 pct. af BNP i 2007, hvilket er en forværring ift. sidste års stabilitetsprogram, hvor forventningen var et overskud på 0,2 pct. af BNP. Dette skyldes især lavere end forventet indtægter fra gasproduktion samt højere end forventet offentlige udgifter. Finland oplever som eneste land et samlet fald i overskuddet på den offentlige saldo på 1,7 procentpoint i perioden, hvilket dog skal ses i lyset af et meget højt niveau på 4,5 pct. af BNP i 2007. Overskuddet mindskes som følge af den demografiske udvikling samt implementeringen af planlagte skattelettelser. Det offentlige overskud i Sverige vokser til 3,6 pct. af BNP i 2010, hvilket er det højeste niveau blandt de eksaminerede lande i første runde. Alle landene opfylder MTO gennem hele perioden.

Den *offentlige gæld* ligger langt under referenceværdien på 60 pct. af BNP i alle landene. Sverige oplever det største fald i gælden på over 15 procentpoint i løbet af programperioden, mens Nederlandene og Finland reducerer den offentlige gæld med omkring 6 pct. af BNP. Luxembourgs gældskvote ligger derimod stabilt omkring 7 pct. af BNP, hvilket dog er et markant lavere niveau i forhold til de andre lande.

Nederlandene oplever som det eneste land en stigning i de *offentlige indtægter* på 1,3 procentpoint i løbet af programperioden. Luxembourg oplever et mindre fald på 0,7 procentpoint i 2008 og derefter et stabilt niveau, mens de offentlige indtægters andel af BNP i Finland og Sverige gradvist reduceres med 2,1 procentpoint. Sverige oplever den største reduktion i de *offentlige udgifter* på 2,2 procentpoint i løbet af programperioden, hvilket dog sker fra et meget højt niveau. I Nederlandene sker der en begrænset stigning i de offentlige udgifters andel af BNP med i alt 0,2 procentpoint fra 2007 til 2010.

Reformer

Sverige har generelt gennemført og planlagt en række reformer, der skal sikre den

langsigtede finanspolitiske holdbarhed. Især en omfattende pensionsreform fra 1998, der reducerer de offentlige pensionsudgifter, er betydningsfuld, da pensionsudgifternes andel af BNP dermed ventes at være relativt stabil på lang sigt. Dette bevirker, at Sverige er det eneste land i gruppen, hvor den langsigtede effekt af den aldrende befolkning på de offentlige finanser er lavere end EU-gennemsnittet. Finland har dog ligeledes løbende implementeret pensionsreformer, senest i 2005, hvilket modvirker effekten af aldringen af befolkningen og sikrer lav risiko for den finanspolitiske holdbarhed i Finland.

Både Finland, Nederlandene og Sverige har løbende implementeret reformer med henblik på at øge incitamentet til at arbejde. Alle landene har sænket eller planlægger at sænke skatten på arbejde, hvilket også er den primære bagvedliggende årsag for risikoen for procyklisk finanspolitik i 2008 (2009 for Nederlandene), hvis der fortsat er højkonjunktur. Sverige og Nederlandene planlægger og har iværksat flere initiativer med henblik på at øge arbejdsudbuddet, mens den finske regering endnu ikke har præciseret, hvilke initiativer en reformpakke vil indeholde. I både Sverige og Nederlandene er der igangsat reformer af arbejdsløshedsunderstøttelsen og tiltag til at forbedre integrationen af unge og ældre på arbejdsmarkedet. Nederlandene sænker desuden støtten til studerende under 27 år, mens Sverige øger muligheden for reintegrere langtidssygemeldte på arbejdsmarkedet.

Alle landene har implementeret initiativer til effektivisering af den offentlige sektor. Luxembourg har indført forbedrede rammer for budgetplanlægning, og Finland har igangsat initiativer til at øge produktiviteten i staten og kommunerne.

På grund af høje ventede stigninger i pensionsudbetalinger er Luxembourg et af de lande i EU, der ventes at blive ramt hårdest af stigninger i aldersrelaterede offentlige udgifter. Selv med en meget lav gældskvote ventes Luxembourgs pensionsreserver ifølge Kommissionens beregninger at blive tømt i 2035, hvorfor det er ekstra vigtigt at gennemføre pensionsreformer. Der er dog ingen konkrete initiativer på bordet. En arbejdsgruppe blev etableret i april 2006 og har mødtes første gang i november 2007.

Lande, der opfylder deres MTO i løbet af programperioden

Den anden gruppe består af Tyskland og Italien, som først opfylder deres MTO i slutningen af programperioden. Begge lande oplever en forværring af den økonomiske vækst, en forbedring af den offentlige og strukturelle saldo, samt en reduktion af den offentlige gæld. Både Tyskland og Italien vurderes at have 'medium risiko' med hensyn til den langsigtede finanspolitiske holdbarhed.

Tysklands *økonomiske vækst* aftager omkring et halvt procentpoint de første to år og ligger derefter stabilt på 1,5 pct. i resten af programperioden, mens Italien oplever et fald på omkring et halvt procentpoint fra 1,9 pct. i 2007 til 1,5 pct. i 2008 og dernæst vokser 0,1 procentpoint årligt i resten af perioden.

Italien oplever en meget stabil *vækst i beskæftigelsen* på omkring 0,8 pct. i løbet af programperioden, mens væksten i Tyskland aftager fra 1,7 pct. i 2007 til 0,25 pct. i 2009 og ligger stabilt på dette niveau resten af perioden. Begge lande oplever et gradvist fald i *ledigheden* på omkring 1 procentpoint.

Italiens *inflation* ligger på et stabilt niveau omkring 2 pct. i hele programperioden. Tyskland har ikke oplyst tal for inflationen i stabilitetsprogrammet, men ifølge Kommissionens seneste efterårsprognose aftager inflationen gradvist fra 2,2 pct. i 2007 til 2,0 pct. i 2008 og 1,8 pct. i 2009.

Italien har et konstant *output gap* gennem hele perioden, mens Tyskland oplever en forbedring på 0,4 procentpoint det første år og dernæst en gradvist forværring i resten af perioden.

Den *offentlige saldo* i Italien forbedres i løbet af hele programperioden med i alt 2,4 procentpoint og forventes således at være i balance i 2011. Tysklands offentlige saldo svinger omkring balance og udviser et overskud på 0,5 pct. af BNP i 2010 og 2011. Italiens *strukturelle saldo* forbedres fra et underskud på 2,2 pct. af BNP i 2007 til et overskud på 0,2 pct. af BNP i 2011, således at MTO overholdes til sidst i programperioden. Den strukturelle saldo i Tyskland forbedres gradvist fra 2008 med i alt 1,0 procentpoint og udviser således et overskud på 0,7 pct. af BNP i 2011.

Den *offentlige gæld* i Tyskland forbedres gradvist i løbet af programperioden og er under referenceværdien på 60 pct. af BNP i 2010 og 2011. Italiens offentlige gæld reduceres med knap 10 procentpoint i løbet af perioden, men er fortsat på et meget højt niveau på 95,1 pct. af BNP i 2011.

De *offentlige indtægter* falder i begge lande i løbet af programperioden. Italien oplever dog kun et fald på i alt 0,5 procentpoint, mens Tyskland oplever et gennemsnitligt årligt fald i perioden på 0,5 procentpoint. De *offentlige udgifter* falder med 1,6 pct. og 2,5 pct. af BNP i hhv. Italien og Tyskland, således at forholdet mellem offentlige indtægter og udgifter forbedres i begge lande.

Reformer

Tyskland har i de senere år igangsat en lang række strukturelle reformer med henblik på forbedring af den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, herunder især reformer på pensions- og sundhedsområdet.

Tyskland implementerede i 2007 en omfattende reform af det offentlige *sundhedssystem* for at øge effektiviteten og konkurrencen blandt udbydere af sundhedsforsikringer. Formålet er bl.a. at reducere omkostningerne ved det offentlige sundhedssystem. På *pensionsområdet* har man vedtaget at øge pensionsalderen gradvist fra 65 år til 67 år over perioden 2012 og 2029, hvilket ventes at øge arbejdsudbuddet på længere sigt samt lægge en dæmper på de forventede stigninger i de offentlige pensionsudgifter.

Endvidere har man i Tyskland i 2008 implementeret en række reformer af *skattesystemet* med henblik på at forbedre den tyske konkurrenceevne, undgå international skattetænkning samt sikre et stabilt fremadrettet provenu fra selskabsbeskatningen.

Italien har ifølge det seneste stabilitetsprogram igangsat en række tiltag til at dæmpe væksten i de offentlige udgifter og til forbedring af omkostningseffektiviteten i den offentlige sektor. Initiativerne består bl.a. i implementering af mere regelbaserede budgetprocedurer samt opsættelse af klart definerede mål og sanktionsmuligheder over for lokale myndigheder. Programmet redegør dog ikke for fremskridtene vedrørende implementeringen af initiativerne.

De samlede langsigtede effekter på de offentlige finanser af en aldrende befolkning er lavere for Italien end EU-gennemsnittet. Dette baseres imidlertid på, at de pensionsreformer, som allerede er vedtaget, men som endnu ikke er implementeret, implementeres fuldt ud, herunder at de periodiske justeringer af pensionsretighederne i forhold til den forventede levetid gennemføres som planlagt. Den planlagte justering i 2005 er endnu ikke blevet gennemført.

Lande, der ikke opfylder deres MTO

Den tredje gruppe består af lande, som ikke på noget tidspunkt opfylder deres MTO. Frankrig, Storbritannien og Slovakiet vurderes at have 'medium risiko' med hensyn til den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, mens Ungarn vurderes at have 'høj risiko'. Rumæniens langsigtede holdbarhed vurderes ikke på grund af et mangelfuldt grundlag.

Der er markant forskel på landene *økonomiske vækst*, målt på både niveau og ændring i løbet af programperioden. Ungarn oplever en stigning i væksten de første to år på hhv. 1,1 pct. og 1,2 pct. af BNP fra et niveau på 1,7 pct. i 2007, mens Slovakiet derimod oplever et fald i væksten på hhv. 2,0 pct., 1,0 pct. og 0,8 pct. de første tre år, dog fra et meget højt niveau på 8,8 pct. UK og Rumænien har et mere stabilt forløb, men de oplever dog begge et mindre fald i væksten på hhv. 0,5 pct. og 0,3 pct. af BNP i løbet af perioden fra et niveau på hhv. 3,0 og 6,1 pct.

Frankrig, Rumænien og Slovakiet oplever en aftagende *vækst i beskæftigelsen* i løbet af programperioden, mens Storbritannien og Ungarn oplever en øget vækst, således at landenes vækst i beskæftigelsen konvergerer til mellem 0,6 pct. og 0,8 pct. Alle landene oplever et fald i *ledigheden* i løbet af programperioden med undtagelse af Storbritannien, hvor niveauet ifølge Kommissionens seneste efterårsprognose ventes at være 5,3 pct. i både 2007 og 2009. Ledigheden falder med 1,7 procentpoint frem til 2010 i Slovakiet, som dog også har det højeste niveau på 11,0 pct. i 2007.

Inflationen er stærkt aftagende for Ungarn, særligt i 2007/08 og 2008/09, hvor inflationen reduceres fra 7,9 pct. til 3,0 pct. UK holder et stabilt inflationsniveau på 2,0 pct. fra 2008 og frem efter et mindre fald i 2007/08. Rumænien oplever i

2007/08 en stigning i inflationen, som derefter aftager de følgende to år, mens Slovakiets inflation er stigende i hele programperioden.

Ungarn og Frankrig oplever en samlet forbedring i *output gap* i løbet af programperioden på hhv. 1,0 og 0,5 procentpoint, mens de øvrige lande oplever en forværring i tilsvarende omfang.

Landene har alle underskud på den *offentlige saldo* gennem hele programperioden, men landene mindsker samtidig underskuddet fra 2007 til 2010. Ungarn er dog det eneste land, hvor underskuddet overstiger referenceværdien på 3 pct. af BNP (dette rettes ifølge landets konvergensrapport op i 2010 og 2011). Alle landene har ligeledes underskud på den *strukturelle saldo* gennem hele programperioden, men de reducerer samtidig deres underskud. Ingen af landene overholder deres *MTO*.

Ungarn og Frankrig overholder ikke referenceværdien på 60 pct. af BNP for den *offentlige gæld*. Referenceværdien overskrides gennem hele programperioden, men der er dog kun tale om en begrænset overskridelse.

Udviklingen i de *offentlige indtægter* udviser ikke nogen særlige fælles træk. Frankrig, Slovakiet og Ungarn oplever et fald i de offentlige indtægter på mellem 0,7 og 2,1 procentpoint i løbet af programperioden, mens Storbritannien og Rumænien oplever en stigning på hhv. 0,7 og 3,4 procentpoint i perioden. Særligt udviklingen i Rumænien er bemærkelsesværdig, da stigningen er den klart største blandt de 11 lande, som eksamineres i første runde. Stigningen i Rumænien skiller sig yderligere ud, når den sammenholdes med niveauet i 2006 på 33,2 pct. af BNP. Fra 2006 til 2010 øges de offentlige indtægter i Rumænien således med 7,6 pct. af BNP. De *offentlige udgifter* i Rumænien øges med omkring 3 procentpoint i løbet af programperioden, mens de andre lande alle oplever fald. Ungarn skiller sig ud i denne sammenhæng med et fald i de offentlige udgifters andel af BNP på 6,1 procentpoint i perioden - fra 50,3 pct. i 2007 til 44,2 pct. i 2011.

Reformer

Alle landene har gennemført reformer eller tiltag på *pensionsområdet* med henblik på at sikre den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, herunder indført en række økonomiske incitamentter til at holde medarbejdere længere på arbejdsmarkedet samt lovgivet om højere pensionsalder. I Rumænien og Slovakiet er det besluttet at øge bidragsperioden for at være berettiget til at gå på pension fra minimum 10 til 15 år, og i Rumænien gælder bidragsperioden på 15 år fra 2014. I Frankrig drøftes det at øge bidragsperioden for at være berettiget til fuld pension fra 37,5 år til 40 år for bestemte arbejdsgrupper, hvorimod der i 2007 blev implementeret et højere socialt bidrag ved tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Slovakiet og Ungarn har også vedtaget strammere betingelser for tidlig tilbagetrækning.

Rumænien har vedtaget at øge den lovpligtige pensionsalder til 60 år for kvinder og 65 år for mænd i 2014, mens det i Storbritannien i 2007 blev vedtaget gradvist at øge den statslige pensionsalder med ét år for hvert årti, dog først begyndende i

2024. Indekseringen af pensionsydelser i Storbritannien ændres fra priser til lønninger, hvilket har en negativ effekt på holdbarheden. På pensionsområdet blev der i Ungarn i november 2006 vedtaget en række modifikationer, der bl.a. indebærer en lavere pension i de første år. Der blev i juni 2007 desuden vedtaget en reform af invalidepensionen, herunder med henblik på at tilskynde til en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

På *sundhedsområdet* er der ikke gennemført reformer i samme omfang som på pensionsområdet. I Rumænien er der gennemført reformer med henblik på at forbedre kvaliteten og effektiviteten af sundhedsydelserne, men konvergensprogrammet redegør ikke for de budgetmæssige aspekter heraf. I Ungarn blev der i december 2006 vedtaget en række lovforslag, der bl.a. omlægger udbuddet af en række ydelser til et forsikringsbaseret grundlag pr. 1. januar 2008, og i februar 2007 blev der indført afgift for lægebesøg på mellem 1,2 og 4 euro.

I Frankrig lanceredes i juli 2007 en *skattereform*, der bl.a. sænker skatten på en række områder og desuden helt fjerner skat på f.eks. overarbejde og indkomstskat for studerende, mens det på *arbejdsmarkedsområdet* bl.a. drøftes at revurdere ansættelseskontrakter og sikkerhedssystemet for arbejdsløshed samt aktivering af personer på overførselsindkomst.

Tabel 1**Offentlige indtægter (pct. af BNP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	52,6	51,9	51,0	50,6	49,8	49,6
Frankrig	50,8	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0
Italien	45,6	46,2	46,3	45,9	45,8	45,7
Luxembourg	39,7	38,5	37,8	37,9	37,8	n.a.
Rumænien	33,2	37,4	39,8	39,9	40,8	n.a.
Nederlandene	46,7	45,9	46,9	46,9	47,2	n.a.
Slovakiet	33,5	33,2	33,0	31,8	31,8	n.a.
Storbritannien	38,5	38,5	38,7	38,9	39,1	39,2
Sverige	57,5	56,3	55,5	54,9	54,6	n.a.
Tyskland	43,8	44,0	43,0	43,0	42,5	42,0
Ungarn	42,6	44,1	44,2	43,3	42,4	42,0

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 2**Offentlige udgifter, inklusive renter (pct. af BNP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	48,7	47,4	47,3	47,0	47,0	47,2
Frankrig	53,4	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6
Italien	50,1	48,6	48,5	47,9	47,3	47,0
Luxembourg	39,0	37,5	36,9	36,9	36,6	n.a.
Rumænien	35,0	40,3	42,7	42,8	43,2	n.a.
Nederlandene	46,1	46,3	46,4	46,3	46,5	n.a.
Slovakiet	37,2	35,7	35,3	33,7	32,6	n.a.
Storbritannien	41,2	41,5	41,6	41,3	41,2	41,0
Sverige	55,0	53,3	52,6	51,8	51,1	n.a.
Tyskland	45,4	44,0	43,5	43,0	42,0	41,5
Ungarn	51,8	50,3	48,2	46,5	45,1	44,2

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 3**Faktisk budgetsaldo (pct. af BNP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	3,8	4,5	3,7	3,6	2,8	2,4
Frankrig	-2,5	-2,4	-2,3	-1,7	-1,2	-0,6
Italien	-4,4	-2,4	-2,2	-1,5	-0,7	0,0
Luxembourg	0,7	1,0	0,8	1,0	1,2	n.a.
Rumænien	-1,9	-2,9	-2,9	-2,9	-2,4	n.a.
Nederlandene	0,6	-0,4	0,5	0,6	0,7	n.a.
Slovakiet	-3,7	-2,5	-2,3	-1,8	-0,8	n.a.
Storbritannien	-2,6	-3,0	-2,9	-2,4	-2,1	-1,8
Sverige	2,5	3,0	2,8	3,1	3,6	n.a.
Tyskland	-1,6	0,0	-0,5	0,0	0,5	0,5
Ungarn	-9,2	-6,2	-4,0	-3,2	-2,7	-2,2

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 4**Offentlig gæld (pct. af BNP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	39,2	35,3	32,8	30,4	29,0	27,9
Frankrig	64,2	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2
Italien	106,8	105,0	103,5	101,5	98,5	95,1
Luxembourg	6,6	6,9	7,1	7,2	7,0	n.a.
Rumænien	12,4	11,9	13,6	14,2	14,9	n.a.
Nederlandene	47,9	46,8	45,0	43,0	41,2	n.a.
Slovakiet	30,4	30,6	30,8	30,5	29,5	n.a.
Storbritannien	43,4	43,9	44,8	45,1	45,3	45,2
Sverige	47,0	39,7	34,8	29,8	24,5	n.a.
Tyskland	67,5	65,0	63,0	61,5	59,5	57,5
Ungarn	65,6	65,4	65,8	64,4	63,3	61,8

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 5**Output gap (pct. af BNP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	-0,3	0,6	0,7	0,5	-0,1	-0,7
Frankrig	-0,5	-0,8	-0,8	-0,6	-0,5	-0,3
Italien	-1,0	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6
Luxembourg	-0,4	0,5	0,1	0,2	-0,8	n.a.
Rumænien	2,2	2,1	2,1	1,8	1,1	n.a.
Nederlandene	-0,6	0,0	0,4	0,1	-0,4	n.a.
Slovakiet	-0,5	1,8	2,3	2,1	1,4	n.a.
Storbritannien	-0,1	0,0	-0,5	-0,3	-0,4	-0,4
Sverige	0,6	0,3	0,6	0,5	0,3	n.a.
Tyskland	-0,2	0,7	1,1	0,8	0,5	-0,1
Ungarn	0,8	-0,8	-1,4	-1,0	-0,4	0,2

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 6**Konjunkturrenset budgetsaldo (pct. af BNP)***

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	4,0	4,2	3,3	3,3	2,8	2,8
Frankrig	-2,3	-2,0	-1,9	-1,4	-1,0	-0,4
Italien	-3,9	-2,0	-1,9	-1,2	-0,4	0,2
Luxembourg	0,9	0,7	0,8	0,9	1,5	n.a.
Rumænien	-2,6	-3,6	-3,6	-3,5	-2,8	n.a.
Nederlandene	1,0	-0,4	0,3	0,5	0,9	n.a.
Slovakiet	-3,5	-3,0	-3,0	-2,4	-1,2	n.a.
Storbritannien	-2,5	-3,0	-2,7	-2,3	-1,9	-1,6
Sverige	2,2	2,8	2,4	2,8	3,4	n.a.
Tyskland	-1,5	-0,3	-0,8	-0,4	0,0	0,7
Ungarn	-9,6	-5,9	-3,4	-2,7	-2,5	-2,3

* Kommissionens beregninger baseret på information i programmerne

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 7**Strukturel budgetsaldo (pct. af BNP)***

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	4,0	4,2	3,3	3,3	2,8	2,8
Frankrig	-2,5	-2,0	-1,9	-1,4	-1,0	-0,4
Italien	-2,7	-2,2	-2,0	-1,3	-0,5	0,2
Luxembourg	0,6	0,7	0,8	0,9	1,6	n.a.
Rumænien	-2,2	-3,4	-3,4	-3,4	-2,7	n.a.
Nederlandene	1,0	-0,4	0,3	0,2	0,9	n.a.
Slovakiet	-3,1	-3,0	-3,1	-2,4	-1,2	n.a.
Storbritannien	-2,5	-3,0	-2,7	-2,3	-1,9	-1,6
Sverige	1,7	2,4	2,1	2,8	3,4	n.a.
Tyskland	-1,5	-0,3	-0,7	-0,3	0,0	0,7
Ungarn	-8,9	-4,8	-3,5	-2,8	-2,5	-2,3

* Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 8**Real vækst i BNP**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	5,0	4,4	3,3	3,0	2,5	2,1
Frankrig	2,0	2 - 2,25	2 - 2,25	2,5	2,5	2,5
Italien	1,9	1,9	1,5	1,6	1,7	1,8
Luxembourg	6,1	6,0	4,5	5,0	4,0	n.a.
Rumænien	7,7	6,1	6,5	6,1	5,8	n.a.
Nederlandene	3,0	2,75	2,5	1,75	1,75	n.a.
Slovakiet	8,3	8,8	6,8	5,8	5,0	n.a.
Storbritannien	3,0	3,0	2,0	2,75	2,5	2,5
Sverige	4,2	3,2	3,2	2,5	2,2	n.a.
Tyskland	2,9	2,4	2,0	1,5	1,5	n.a.
Ungarn	3,9	1,7	2,8	4,0	4,1	4,2

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Frankrig, hvor tal fra 2006 er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2007)

Tabel 9**Inflation (HICP)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	1,6	2,4	2,4	2,2	2,0	2,0
Frankrig	1,9	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6
Italien	2,2	1,9	2,0	2,0	1,8	1,9
Luxembourg	3,0	2,3	2,0	2,1	2,1	n.a.
Rumænien	6,6	4,8	5,7	4,0	3,3	n.a.
Nederlandene	1,7	1,5	2,25	2,0	2,0	n.a.
Slovakiet	4,3	1,7	2,3	2,6	2,7	n.a.
Storbritannien	2,5	2,25	2,0	2,0	2,0	2,0
Sverige	1,4	1,7	2,7	2,5	2,1	n.a.
Tyskland	1,8	2,2	2,0	1,8	n.a.	n.a.
Ungarn	4,0	7,9	4,8	3,0	2,9	2,8

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Tyskland og Frankrig, hvor Kommissionens efterårsprognose 2007 benyttes for henholdsvis alle år og 2006)

Tabel 10**Vækst i beskæftigelsen**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	n.a.	1,8	0,6	0,4	0,1	-0,1
Frankrig	n.a.	1,1	1,1	0,8	0,8	0,8
Italien	n.a.	0,8	0,7	0,8	0,8	0,8
Luxembourg	n.a.	4,1	3,9	3,7	3,6	n.a.
Rumænien	n.a.	1,5	1,4	1,1	0,6	n.a.
Nederlandene	n.a.	2,5	1,25	0,5	0,5	n.a.
Slovakiet	n.a.	2,1	1,6	1,0	0,8	n.a.
Storbritannien	n.a.	0,5	0,4	0,6	n.a.	n.a.
Sverige	n.a.	2,3	1,2	0,3	-0,2	n.a.
Tyskland	n.a.	1,7	0,8	0,25	0,25	0,25
Ungarn	n.a.	0,1	0,2	0,6	0,6	0,6

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Storbritannien, hvor Kommissionens efterårsprognose 2007 benyttes)

Tabel 11**Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finland	n.a.	6,7	6,3	5,8	5,6	5,6
Frankrig	n.a.	8,6	8,2	8,1	n.a.	n.a.
Italien	n.a.	6,0	5,7	5,5	5,4	5,2
Luxembourg	n.a.	4,9	4,7	4,6	4,6	n.a.
Rumænien	n.a.	7,1	6,9	6,8	6,6	n.a.
Nederlandene	n.a.	3,25	2,75	3,0	3,0	n.a.
Slovakiet	n.a.	11,0	10,1	9,7	9,4	n.a.
Storbritannien	n.a.	5,3	5,4	5,3	n.a.	n.a.
Sverige	n.a.	4,4	4,0	4,1	4,3	n.a.
Tyskland	n.a.	8,4	8,0	7,7	7,5	7,3
Ungarn	n.a.	7,3	7,3	7,2	7,1	7,1

Kilde: Medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer (med undtagelse af Storbritannien og Frankrig, hvor Kommissionens efterårsprognose 2007 benyttes)

Rådsudtalelser

Rådet ventes at vedtage udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn, der bl.a. anbefaler, at:

- *Nederlandene* forbedrer den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt ved at sikre konsolidering, som fremlagt i programmet. Hvis den nuværende gunstige økonomiske situation fortsætter i 2009 og frem, hvilket ikke fremgår af programmets forsigtige vækstantagelser, er det vigtigt at sikre stærkere konsolidering for at undgå procyklisk finanspolitik.
- *Luxembourg* forbedrer holdbarheden af de offentlige finanser på lang sigt ved at implementere strukturelle reforminitiativer, især på pensionsområdet, i lyset af betydelige ventede stigninger i aldersrelaterede udgifter i de kommende årtier.
- Der ventes ikke fremsat konkrete anbefalinger til *Sverige*. Udtalelsen ventes at fremhæve, at Sverige har lav risiko i forbindelse med finanspolitisk holdbarhed på lang sigt. Planlagte lempelser i 2008 vil muligvis være procykliske, men reduktionen af det strukturelle overskud skyldes implementering af strukturelle reformer, der vil øge vækstpotentialet.
- Der ventes ikke fremsat konkrete anbefalinger til *Finland*. Udtalelsen ventes at fremhæve, at Finland fortsat bør begrænse offentlige udgifter for at undgå procyklisk finanspolitik i 2008 og for at tilpasse lavere vækstforventninger og deraf følgende lavere skatteindtægter.
- *Italien* styrker budgetmålet for 2008 mhp. at sikre en ambitiøs tilpasning; og efterfølgende stræber efter den planlagte finanspolitiske konsolidering med tilstrækkelige tiltag til at sikre tilstrækkelige fremskridt mod MTO mhp. at opfylde dette inden for den nuværende programperiode og dermed accelerere tempoet i forhold til afvikling af den offentlige gæld. Italien anbefales desuden at implementere pensionsreformerne fuldt ud, især de planlagte periodiske justeringer mhp. at undgå signifikante stigninger i de aldersrelaterede udgifter, samt fortsætte bestræbelserne på at forbedre kvaliteten af de offentlige finanser, forstærke gennemsigtigheden af de budgetmæssige processer, fremsætte flerårige budgetstrategier samt effektivt at implementere mekanismer til overvågning af, og kontrol med, de offentlige udgifter. Italien anbefales desuden at specificere de underliggende tiltag for 2008-2011 til fortsat nedbringelse af underskuddet på de offentlige finanser.
- *Tyskland* fortsætter de gode resultater fra 2007 ved at opretholde en streng udgiftskontrol i linie med programmets mål og benytter ekstraordinære indtægter til offentlig gældsafvikling, samt forbedrer den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser ved at fortsætte implementeringen af de vedtagne økonomiske reformer og ved at understøtte den opnåede finanspolitiske konsolidering med en styrkelse af de budgetmæssige institutioner – især via den igangværende reform af det tyske føderale system.
- *Frankrig* styrker tempoet for konsolideringen og gældsnedbringelsen betydeligt for bl.a. at opnå MTO i 2010, samt effektivt håndhæver eksisterende udgiftsregler og fortsætter med at udvide omfanget af reglernes dækning.

Frankrig anbefales desuden at gøre fremskridt med de strukturelle reformer med henblik på at øge den potentielle økonomiske vækst og begrænse de offentlige udgifter.

- *Rumænien* styrker tempoet for konsolideringen mod MTO signifikant ved at sigte efter mere krævende budgetmål i 2008 og de efterfølgende år, samt begrænser den forudsete høje stigning i det offentlige forbrug og vurderer sammensætningen af udgifterne. Rumænien anbefales desuden at tage højde for og begrænse det inflationære pres gennem en passende offentlig lønpolitik og yderligere strukturelle reformer.
- *Slovakiet* udnytter de stærke vækstbetingelser til at styrke konsolideringen mod MTO i 2008 og strengt implementerer den forudsete strukturelle konsolidering derefter, eventuelt fulgt op af yderligere foranstaltninger samt mere bindende mellemfristede udgiftslofter. Slovakiet anbefales desuden at introducere yderligere strukturelle reformer med henblik på at forbedre arbejdsmarkedet samt være klar til at føre en strammere finanspolitik.
- *Storbritannien* implementerer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre den budgetmæssige position betydeligt på kort sigt, særligt i 2008/09, samt styrker den finanspolitiske konsolidering gennem hele perioden.
- *Ungarn* strengt implementerer budgettet for 2008, tager passende foranstaltninger til at sikre korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2009 som planlagt, samt anvender uventede indtægter til at nedbringe gælden. Ungarn anbefales desuden at sikre mådehold med udgifterne ved fortsat at styrke bl.a. finanspolitiske regler og institutioner, samt forbedre den langsigtede finanspolitiske holdbarhed ved at gøre passende fremskridt mod MTO og forsætte med at reformere pensionssystemet.

Hjemmelsgrundlag

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har hjemmel i Traktatens artikel 99.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om de opdaterede konvergens- og stabilitetsprogrammer fra 2007 for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn.

Holdning*Dansk holdning*

Fra regeringens side vil man generelt kunne støtte Rådets udtalelser i den form, der kan opnås enighed om.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte udkast til rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Finland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige, Italien, Tyskland, Frankrig, Rumænien, Slovakiet, Storbritannien og Ungarn.

Dagsordenspunkt 2a: Key Issues Paper

Resumé

Key-issues-papiret er ECOFIN's bidrag til konklusionerne for DER's forårsmøde den 13.-14. marts 2008. De grundlæggende budskaber i det reviderede key-issues-papir er ikke ændret i forhold til det første udkast, der blev drøftet på ECOFIN den 22. januar.

Det fremgår blandt andet: at fokus i næste cyklus i Lissabon-strategien skal være på implementering af reformer, og de Integreerede Retningslinjer er fortsat valide og bør ikke ændres; at lande der endnu ikke har nået deres mellemfristede mål (MTO'er) bør styrke underskuds- og gældsreduktionen; at det er vigtigt at styrke effciensen af arrangementer for finansiel stabilitet i overensstemmelse med de besluttede spor; at ÖMU'en har spillet en væsentlig rolle i forhold til at accelerere den økonomiske integration i Europa.

Baggrund

Key-issues-papiret er ECOFIN's bidrag til konklusionerne for DER's forårsmøde den 13.-14. marts 2008. Et første udkast blev drøftet på ECOFIN den 22. januar, og ECOFIN ventes den 12. februar at drøfte et revideret key-issues-papir.

Indhold

De grundlæggende budskaber i det reviderede key-issues-papir er ikke ændret i forhold til det første udkast. Papiret er opdelt i 5 afsnit, der overordnet behandler hver sit emne.

1. Udsigterne for den økonomiske vækst

Væksten i EU vil afdæmpes i 2008 i forhold til 2007. Finansiell turbulens, afmatning i USA og fortsat høje oliepriser øger de nedadgående risici, men væksten i EU ventes at forblive nær den potentielle vækst. Det er væsentligt, at højere oliepriser og fødevarerpriser ikke fører til generelle anden runde inflationseffekter.

Det er væsentligt at fastholde reformindsatsen, ligesom den aktuelt mere udfordrende økonomiske situation understreger væsentligheden af reformdagsordenen med de Integreerede Retningslinjer.

2. Lissabon-strategien

Der er behov for yderligere reformer, men det er opmuntrende med fremskridtene med implementeringen af strukturelle reformer og det Indre Marked. Det primære fokus i den næste 2008-10 cyklus i Lissabon-strategien skal fortsat være på implementering. De Integreerede Retningslinjer er fortsat valide og bør ikke ændres. Det er væsentligt at fastholde momentum og øge reformindsatsen. Landene bør opdatere deres nationalreformprogrammer (NRP'er) i overensstemmelse med de Integreerede Retningslinjer og landespecifikke anbefalinger.

Handling på fællesskabsniveau bør understøtte og styrke medlemslandenes tiltag indenfor de fire hovedprioritetsområder identificeret af DER foråret 2006. Her synes en række indsatses særligt relevante:

- Investeringer i mennesker, viden og innovation er en vigtig prioritet for EU. Mere effektive investeringer i human kapital og bedre rammebetingelser for innovation kan lette og bidrage overgangen til en videnbaseret økonomi og skabe flere og bedre jobs.
- Det Indre Marked er væsentlig i forhold til at forbedre levestandarden i Europa. Det er bl.a. vigtigt med hurtig implementering af servicedirektivet. Hertil kommer bl.a. at det i forhold til el- og gasmarkeder er vigtigt med indbyrdes forbindelser og mere effektiv konkurrence, herunder separation af produktion og distribution samt lige adgang til distributionsnetværk.
- Det er vigtigt med markedsbaserede instrumenter så som EU's kvotehandelssystem eller skatter for omkostningseffektivt at transformere Europa til en bæredygtig og lav CO₂, energi-effektiv økonomi. Dette samt fremme af nye teknologier står centralt i EU's indsats for at reducere CO₂-udslip.

3. Den budgetmæssige situation og Stabilitets- og Vækstpagten

Rådet er fast besluttet på at sikre fuld implementering af Stabilitets- og Vækstpagten. I den sammenhæng anføres at:

- Medlemslande, der endnu ikke har nået deres mellemfristede mål (MTO'er), bør styrke underskuds- og gældsreduktionen.
- Der bør værnes om langsigtet finanspolitisk holdbarhed.
- Der er behov for at styrke kvaliteten af de offentlige finanser ved at øge efficiens og effektivitet i udgifterne samt favorisere tiltag der fremme produktivitet, beskæftigelse og innovation.

4. Forbedre efficiensen og stabiliteten i finansielle markeder

Der er behov for at forbedre efficiensen og stabiliteten af det finansielle system. Den finansielle turbulens understreger vigtigheden af effektive tilsyn samt passende regulering og arrangementer for finansiell stabilitet. Derfor lægges vægt på at:

- Styrke efficiensen af arrangementer for finansiell stabilitet i overensstemmelse med de besluttede spor, herunder ved bedre samarbejde mellem myndigheder i forskellige EU-lande. De underliggende årsager til den finansielle turbulens bør identificeres. Det er vigtigt bl.a. at forbedre risikohåndtering, herunder særligt i forhold til likviditet, gennemskuelighed og værdiansættelsesstandarder for komplekse finansielle instrumenter, undersøge ratingbureauers rolle og overveje forbedringer af indskydergarantiordninger.
- Styrke regulerings- og tilsynsmæssige rammer blandt andet gennem rammer for risikobaserede kapitalkrav for forsikrings- og genforsikringsselskaber.
- Yderligere integrere den finansielle infrastruktur på tværs af EU bl.a. gennem implementering af Code of Conduct for betalingsclearing og Betalings-servicedirektivet der skal understøtte et Singe-Euro-Payment-Area (SEPA).
- Fjerne barrierer for yderligere udvikling af europæiske markeder for risikokapital.

5. Den Europæiske Økonomiske og Monetære Union (ØMU)

Det fremgår, at ØMU'en har spillet en væsentlig rolle i forhold til at accelerere den økonomiske integration i Europa og gøre eurolandene mere modstandsdygtige overfor økonomiske stød. Eurolandene bør fortsat øge tilpasningsdygtigheden i deres økonomier.

Eurolande, der endnu ikke har nået deres MTO'er, bør sikre en forbedring af deres strukturelle balance mindst svarende til 0,5 pct. af BNP om året. Endvidere er der behov for at øge produktivitet og konkurrence i markederne for varer og tjenester, særligt finansielle tjenester. Fortsatte reformer er nødvendige for at sikre at det kan betale sig at arbejde, øge erhvervsdeltagelsen og incitamentet til at arbejde samt øge fleksibiliteten på arbejdsmarkederne.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. det første udkast til key-issues-papir blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 18. januar 2008 forud for rådsmødet den 22. januar 2008.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er enig i, at fokus i forhold til Lissabon-strategien skal være implementering af reformer og at de Integrerede Retningslinjer derfor ikke bør ændres. Regeringen er samtidig enig i, at lande, der endnu ikke har nået MTO'er, bør styrke deres underskuds- og gældsreduktion.

Regeringen støtter op om EU-arbejdet for bedre processer for finansiel krisehåndtering. Fra dansk side finder man, at der bør skelnes klart mellem igangværende arbejder med bedre processer for krisehåndtering og igangværende analyser af behovet for ændret regulering i lyset af den finansielle turbulens. Først når resultatet af nævnte analyser foreligger, kan der tages stilling til om reguleringen eventuelt skal ændres.

Andre landes holdning

Der ventes generel opbakning til de overordnede budskaber i papiret og til budskaber om Lissabon-strategien, herunder om fortsat fokus på implementering og i forhold til handling på fællesskabsniveau.

Dagsordenspunkt 2b: De økonomiske instrumenter til opnåelse af energi- og klima-målene

Resumé

På baggrund af en rapport fra EPC ventes rådsmødet (ECOFIN) den 12. februar 2008 at vedtage et sæt rådskonklusioner med fokus på omkostningseffektiviteten i valget af policyinstrumenter i energi- og klimapolitikken.

Baggrund og indhold

ECOFIN anmodede i juni 2007 den økonomiske og politiske komite (EPC) om at fortsætte sit arbejde vedrørende de økonomiske implikationer ved energi- og klimapolitikken og rapportere tilbage til ECOFIN inden forårstopmødet i Det Europæiske Råd. Rapporten er blevet til i en arbejdsgruppe, som har trukket på medlemslandenes egne erfaringer samt en lang række bidrag og oplæg fra eksperter. Rapportens anbefalinger kan resumeres som følger:

1. Styring af omkostningerne

- Markedsbaserede instrumenter er oftest de mest omkostningseffektive valg. Det er imidlertid centralt nøje at overvåge forskellige tiltags samspil for at undgå unødvendigt høje administrative byrder, reduceret effektivitet og for store omkostninger. Vedtagelsen i marts 2007 af fire sammenhængende mål for reduktion af drivhusgasser, energieffektivitet, vedvarende energi og biobrændstoffer bør ikke fjerne fokus fra EU's hovedmål om at bekæmpe klimaforandringer eller hindre valg af omkostningseffektive instrumenter her til.
- Kommissionens klima- og energipakke vurderes at koste 70 mia. euro i 2020. Rapporten understreger på den baggrund nødvendigheden af omfattende cost-benefit-analyser og ex-post analyser af anvendte instrumenter. Alle EU-forslag bør indeholde bindende forpligtelser til rapportering om fremskridt frem mod 2020-klimamålene, herunder budgetmæssige, økonomiske (herunder effekt for forbrugerne) og makroøkonomiske konsekvenser.
- Fordelingsmæssige konsekvenser som følge af, at forbrugerne vil bære en stor del af omkostningerne betyder, at finansministerier må involveres i analyser og håndtering heraf.
- Det understreges at alle politikker med betydning for skattemæssige indtægter eller budgetmæssige implikationer kræver involvering af finansministerierne. Af hensyn til subsidiaritetsprincippet og sund offentlig finanspolitik bør indtægter fra auktionering anvendes efter sunde budgetmæssige principper, herunder ikke blive underlagt øremærkning på EU-niveau. Samtidig understreges at sådanne indtægter ikke bør anvendes i medlemslandene i uoverensstemmelse med EU's indsats mod klimaforandringer eller skabe skadelige miljømæssige incitamenter.
- Erfaringerne i medlemslandene viser store forskelle i omkostninger pr. reduceret ton CO₂ ved forskellige politiktiltag. Typisk er tiltag til fremme af bygningers energieffektivitet og energieffektiviseringstiltag billigst, mens

fremme af vedvarende energi er dyrest, idet omkostningerne dog kan blive reduceret på længere sigt med den teknologiske udvikling.

2. Valg af styringsinstrumenter

- Skatter er relativt effektive instrumenter til at opnå energibesparelser og reduktion af drivhusgasser. Grønne skatter udgør 6,6 pct. af medlemslandenes skatteindtægter i gennemsnit og spiller en central rolle for bæredygtigheden af de offentlige finanser, idet indtægterne dog vil falde, hvis energiindsatsen virker effektivt.
- Ofte anvendes flere policy-instrumenter samtidig. I nogle tilfælde kan et samspillet mellem flere instrumenter styrke effekten, mens samspillet i andre tilfælde vil reducere effekten. Særligt inden for sektorer under Emission Trading Schemes (ETS) vil nye tiltag ikke føre til yderligere emissionsreduktioner. Ved design af policy-valg bør man tage højde for sammenfald, der reducerer effektiviteten.
- Inden for ETS vurderes auktionering af emissionsrettigheder at være den mest effektive allokeringmetode, som samtidig mindsker risikoen for at der skabes ekstra profit. Det kan blive nødvendigt med tiltag særligt i tredje fase af EU's ETS-handelssystem, der kan håndtere risikoen for lækage i tilfælde af lavere miljøstandarder uden for EU. Analyser viser, at denne risiko er begrænset til relativt få energiintensive sektorer.
- Tre elementer står centralt for at sikre de rette incitamenter: For det første skal ETS styrkes med henblik på at maksimere effektiviteten og mindske markedsforvriddinger, for det andet skal emissioner uden for ETS adresseres og endelig skal der sikres en koordineret tilgang mellem disse to, der kan sikre en sammenhængende pris på drivhusgasser.
- Finansministeriers erfaringer med regulering af internationale finansielle markeder kan bidrage til den videre udvikling af ETS, særligt i relation til spørgsmål om effektiv sammenkobling med eksterne emissionshandelssystemer samt i relation til markedsstyring. Yderligere arbejde med monitorering og reguleringsrådgivning kan styrke systemet.
- De overordnede rammer for indsatsen, herunder ETS-systemet og samspillet med andre instrumenter, bør designes under hensyntagen til langsigtet sikkerhed og sikre signaler, der kan understøtte især den private sektors investeringer i infrastruktur og nye teknologier. Det understreges, at der er behov for, at forslag frem mod 2020 og derefter giver den private sektor et klart billede af emissions-begrænsningerne.
- Fleksible mekanismer der giver politisk manøvrerum til opfyldelse af målene er en central del af ethvert omkostningseffektivt system mod klimaforandringer, der sikrer at medlemslandene ikke oplever ekstraordinært store makroøkonomiske konsekvenser. Eksempelvis bør designet til opfyldelse af målet for vedvarende energi, anvendelse af Kyoto-protokollens projektmekanismer samt muligheden for handel med vedvarende energi inden for og uden for EU overvejes under hensyntagen til sammenhængen med eksisterende effektive støtteordninger.

- Et godt designet europæisk system til opnåelse af energi- og klimamålene er et system, der anerkender og bidrager til en koordineret international indsats. Ved siden af eksisterende forpligtelser inden for EU understreges vigtigheden af at etablere et globalt carbon-marked og brugen af de fleksible internationale mekanismer så som Clean Development Mechanism (CDM) for at sikre omkostningseffektive emissionsreduktioner. Finansministerier bør i højere grad bidrage til at finde løsninger, nye instrumenter og fremme investeringer fra den private sektor, der kan bidrage til at takle problemet med klimaforandringer, herunder både til at mindske emissioner og til at sikre klimatilpasning, samt til at skabe positive incitamenter til omkostningseffektive emissionsreduktioner i udviklingslande.

På baggrund af rapporten ventes ECOFIN at vedtage et sæt rådskonklusioner, som afspejler rapportens anbefalinger. Rådskonklusionerne kan bl.a. ses som et overordnet indspil til Det Europæiske Råds drøftelse den 13.-14. marts af den pakke af energi- og klimarelaterede retsakter, som Kommissionen fremlagde den 23. januar.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Den grænseoverskridende karakter af energi- og klimaspørgsmål berettiger en europæisk indsats.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, men kan eventuelt påvirke igangværende forhandlinger om Kommissionens netop fremlagte energi- og klimapakke.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra regeringens side kan man generelt støtte EPC-rapportens anbefalinger.

Fokuseringen på omkostningseffektive løsninger er helt centralt. Den nødvendige fleksibilitet i implementeringen af målene må sikres, herunder velfungerende han-

delssystemer for emissioner og for vedvarende energi. Endvidere bør EU's mål (emissionsmål, VE-mål, energieffektivitetsmål og biobrændstofsmål) og samspillet mellem disse jævnligt være genstand for evaluering i forhold til såvel omkostningseffektivitet og bidrag til det overordnede mål om emissionsreduktioner mv.

Omkostningseffektivitet indebærer også, at en global klimaafale er helt nødvendig, herunder så vidt muligt etablering af et globalt carbon-marked. En sådan afale bør indgås på COP15 i København.

Fra regeringens side afvises princippet om øremærkning af midler fra auktionering af emissionsrettigheder. Udgiftsbeslutninger bør træffes ud fra en reel prioritering og derfor uafhængigt af de konkrete indtægtskilder.

Andre landes holdninger

Medlemslandene ventes generelt at kunne støtte rådskonklusioner på linie med EPC-rapportens anbefalinger.

Dagsordenspunkt 2c: Bedre regulering

Resumé

Rådet (ECOFIN) ventes på mødet den 12. februar 2008, som forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. marts, at diskutere Kommissionens meddelelse om den anden strategiske gennemgang af bedre regulering i EU.

KOM(2008) 32

Baggrund

Rådet (ECOFIN) udtrykte i oktober 2004 støtte til udviklingen af en fælles metode til måling af de administrative byrder, som EU-regulering pålægger erhvervslivet samt til at fastsætte kvantitative reduktionsmål på bestemte områder inden for erhvervsreguleringen. Kommissionen iværksatte i april 2005 en række pilotprojekter med henblik på at teste anvendeligheden af en fælles målemetode. Den 20. oktober 2005 præsenterede Kommissionen en meddelelse om en fælles metode (baseret på den såkaldte Standard Cost Model¹) til måling af de administrative byrder i EU.

Det Europæiske Råd (DER) opfordrede den 15.-16. december 2005 Kommissionen til at begynde at måle de administrative byrder fra januar 2006. Kommissionen opfordrede i en meddelelse op til DER i foråret 2006 alle medlemsstater til at måle de administrative byrder inden udgangen af 2007.

Det blev på DER den 15.-16. juni 2006 konkluderet, at der var gjort fremskridt på alle områder inden for bedre regulering. DER opfordrede Kommissionen til at fremsætte passende forslag senest i begyndelsen af 2007 forud for DER's forårsmøde. I konklusionerne fra ECOFIN den 10. oktober 2006 opfordrede Rådet bl.a. Kommissionen til at fokusere forenklingsarbejdet på at reducere administrative byrder inden for prioritetsområder identificeret af medlemslandene.

Kommissionen præsenterede i januar 2007 et handlingsprogram for administrative lettelser. Her foreslog Kommissionen at introducere en fælles målemetode til at opgøre de administrative byrder, at opstille et reduktionsmål på 25 pct. for administrative byrder i EU inden 2012 og at etablere en særlig enhed til at kvalitetssikre Kommissionens konsekvensvurderinger (IA). Endelig præsenterede Kommissionen en liste over 13 prioriterede indsatsområder, hvor der skulle foretages målinger med henblik på forenkling, samt en liste over 10 såkaldte 'fast track'-forenklingsforslag, det vil sige forenklingsforslag, der med relativt simple tiltag vil kunne reducere virksomhedernes administrative byrder inden for en kort tidshorison.

---

¹ I Danmark går SCM under betegnelsen AMVAB (Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder). Ved denne metode måles – via kortlægning af private virksomheders tidsforbrug – erhvervslivets administrative omkostninger ved at efterleve erhvervsrettet regulering.

Det Europæiske Råd (DER) hilste på forårstopmødet i marts 2007 Kommissionens handlingsprogram velkommen og tilsluttede sig dets målsætninger.

Arbejdet med etableringen af målinger på de 13 udvalgte områder blev påbegyndt i juli 2007 og ventes færdiggjort i efteråret 2008 med fremsættelse af forenklingsforslag i slutningen af 2008. Målingerne på selskabsretsområdet forventes færdiggjort i begyndelsen af 2008 med henblik på at gennemføre hurtigere og betydelige lettelser inden for dette område.

Fem af de ti 'fast track'-forenklingsforslag er vedtaget, resten ventes vedtaget snarest. Det forventes, at der fremlægges ti nye 'fast track'-forenklingsforslag i begyndelsen af 2008.

Tyve medlemslande er ved at have eller har allerede påbegyndt målinger af (dele af) egen regulering i henhold til Standard Cost/AMVAB-modellen.

Indhold

Rådet (ECOFIN) ventes på mødet den 12. februar 2008 at diskutere Kommissionens meddelelse om den anden strategiske gennemgang af bedre regulering i EU. ECOFIN ventes eventuelt også at drøfte et brev fra ECOFIN til Konkurrenceevnerådet vedrørende Kommissionens meddelelse.

Kommissionen vedtog den 30. januar 2008 sin meddelelse "Second Strategic Review of Better Regulation in the EU". Meddelelsen indeholder status for det hidtidige arbejde med bedre regulering (forenkling af lovgivning og konsekvensvurderinger) samt oversigt over de næste skridt i arbejdet. Det forventes, at meddelelsen tilknyttes to arbejdsrapporter om henholdsvis regelforenkling og handlingsprogrammet for administrative lettelser samt "Impact Assessment Board Report" fra 2007.

Meddelelsen giver et overblik over, hvilke fremskridt der er sket siden 2005, herunder hvor langt man er med at vedtage forslagene fra det rullende regelforenklingsprogram, med at måle de administrative byrder og med at vedtage "fast track"-forenklingsforslagene, som blev fremsat af Kommissionen i 2007.

Den strategiske meddelelse kommer ind på ændringer af Kommissionens konsekvensvurderingssystem. Kommissionen ønsker at gennemføre ændringerne på baggrund af en større evaluering af konsekvensvurderingssystemet ("Impact Assessment Board Report"). Blandt andet udvides anvendelsesområdet for konsekvensvurderingerne, mens omfanget af de enkelte konsekvensvurderinger tilpasses forslagernes væsentlighed. Fremover vil kriteriet for, hvilke initiativer der skal ledsages af en konsekvensvurdering, i højere grad bero på om forslaget har potentielle væsentlige konsekvenser. Som noget helt nyt kan der også udarbejdes konsekvensvurderinger på komitologisager. Det betyder ligeledes, at der for initiativer med forventet begrænsede konsekvenser ikke udarbejdes konsekvensvurderinger. Kommissionen opfordrer endvidere til, at konsekvensvurderinger i højere grad

indgår i lovgivningsprocessen i EU ved, at Rådet og Parlamentet anvender Kommissionens konsekvensvurderinger og laver konsekvensvurderinger af betydelige ændringsforslag.

Derudover beskriver den strategiske meddelelse forslag til de næste skridt for bedre regulering i EU vedrørende forenkling, reduktion af administrative omkostninger samt konsekvensvurderinger.

DER ventes på forårstopmødet den 13.-14. marts 2008 at drøfte indsatsen for bedre regulering i EU.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Omkring 40 pct. af danske virksomheders administrative byrder kan relateres til EU og den nationale implementering af EU-lovgivning. Regeringens mål om at reducere byrderne med op til 25 pct. i 2010 gør det derfor relevant både at fokusere på byrder som følge af danske love og regler og byrder afledt af EU-regulering. Regeringen finder, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig i sagen.

Gældende dansk ret

Der er ingen direkte påvirkning af gældende dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse forventes ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Gennemførelsen af konkrete regelforenklinger i EU kan derimod medføre både lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men konsekvenserne må vurderes fra sag til sag. Hvis der bliver tale om medfinansiering fra medlemsstaterne til målinger på europæisk niveau, vil dette kunne medføre begrænsede merudgifter for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse forventes ikke i sig selv at have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Generelt vil administrative lettelser for virksomheder have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Hovedformålet med at gennemføre konkrete regelforenklinger i EU er at reducere europæiske virksomheders administrative byrder.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Bedre regulering har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for en række rådsmøder (Indre Marked, Forbruger og Turisme, Konkurrenceevne og ECOFIN). Senest blev sagen forelagt Europaudvalget til orientering den 5. oktober 2007 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 9. oktober 2007 og til orientering forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007. Folketingets Europaudvalg har desuden modtaget tre grundnotater om Kommissionens meddelelser (bedre regulerings-pakken) den 8. august 2002, et grundnotat vedrørende Kommissionens meddelelse om bedre regulering i marts 2005 samt listen med danske EU forenklingsforslag i juni 2005.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Regeringen støtter Kommissionens handlingsprogram og Kommissionens hensigt om at måle administrative omkostninger og reducere virksomheders administrative byrder. Danmark støtter, at der er fastsat et fælles overordnet reduktionsmål på 25 pct., og at dette omfatter regulering med oprindelse i såvel EU-regulering som national regulering. Regeringen støtter desuden, at der på de mest byrdede områder opstilles kvantitative mål for reduktionen af de administrative byrder i EU. Regeringen arbejder for, at reduktionsmålet bliver et nettomål, så der tages højde for byrderne i ny regulering. Man vil fra dansk side vurdere de enkelte forenklingsforslag fra sag til sag.

Endelig støtter Regeringen, at et kvantitativt reduktionsmål ikke forhindrer gennemførelse af ny velbegrunderet regulering på EU-niveau, for eksempel i de tilfælde hvor EU-reguleringen aflaster national lovgivning.

Regeringen støtter desuden, at Kommissionen tager udgangspunkt i Standard Cost Modellen (på dansk: AMVAB) som fælles metode til måling af de administrative byrder i EU. Regeringen støtter, at den fælles målemetode anvendes på de mest byrdefulde områder, da målemetoden er et godt udgangspunkt for systematisk regelforenkling. Regeringen lægger vægt på, at metoden anvendes til både konsekvensvurdering af nye regler og forenkling af eksisterende regulering.

Regeringen lægger vægt på, at Kommissionens regelforenklingsarbejde og konsekvensvurderinger forbedres og styrkes, samt at der fastholdes en central koordinering i tråd med det hidtidige arbejde. Regeringen lægger vægt på, at der etableres en central enhed til bedre koordinering og styring af arbejdet med konsekvensanalyser på tværs af Kommissionens tjenestegrene. Regeringen lægger vægt på, at der bliver udarbejdet grundige konsekvensanalyser forud for al lovgivning og i forbindelse med væsentlige ændringsforslag i Rådet og Europa-Parlamentet med fokus

på at sikre omkostningseffektive løsninger, samt at der foretages en mere kvalificeret vurdering af administrative konsekvenser og forbrugerhensyn i forbindelse med konsekvensvurderinger.

Regeringen støtter udvælgelsen og indsatsen overfor de såkaldte ”fast track”-forenklingsforslag, da det anses som væsentligt, at man allerede tidligt i processen kan registrere mærkbare resultater, mens målingerne af prioritetsområderne står på.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om generelt at prioritere vedtagelsen af forenklingsforslag i den interinstitutionelle beslutningsproces ved hjælp af en ”fast track”-procedure inden for traktatens rammer. Regeringen støtter, at der arbejdes videre med implementeringen af en egentlig ”fast track”-procedure i forbindelse med nye forenklingsforslag fra Kommissionen, idet det forudsættes, at der sker den fornødne koordinering på tværs af ressortområder. Det drejer sig specifikt om art. 36 i den Interinstitutionelle Aftale om Bedre Regulering, der blev vedtaget af Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet i 2003, og som netop har til hensigt at sikre, at forslag til regelforenklinger gennemføres så hurtigt og effektivt som muligt.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om at give virksomhederne mulighed for at indberette digitalt, i stedet for at dette skal foregå vha. papirblanketter. De danske erfaringer viser, at digitale løsninger kan medvirke til at reducere de administrative byrder.

Regeringen støtter, at bedre regulering sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller sundhedsstandarder. Regeringen ser endvidere bedre regulering som en mulighed for også at kunne forbedre beskyttelsesniveauet.

Andre landes holdninger

Der er generelt støtte til indsatsen for at måle og reducere de administrative byrder i EU. Landenes holdning til Kommissionens meddelelse kendes endnu ikke.

Dagsordenspunkt 3: Revisionsrettens årsberetning for 2006

Resumé

På mødet i ECOFIN den 12. februar 2008 forventes Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2006 vedtaget. Revisionsretten har siden 1995 afgivet en revisionserklæring (DAS) til Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners (betalingers) lovlighed og formelle rigtighed. Erklæringen udarbejdes på grundlag af en DAS-revisionsmetode, der er tilpasset de særlige forhold vedrørende EU-budgettets forvaltning og kontrol.

Revisionserklæringen for 2006 indeholder følgende hovedbudskaber: En erklæring med mindre forbehold om regnskaberne rigtighed; en positiv erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne og lidt over 40 % af EU-budgettets udgiftsområder, der vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst (d.v.s. fejl i under 2 % af betalingerne); og en negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på lidt under 60 % af EU-budgettets udgiftsområder (d.v.s. fejl i over 2 % af betalingerne). Derudover noterer Retten sig en række forbedringer i kontrolsystemerne især i Kommissionen og på landbrugsområdet. Med hensyn til de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører viser Rettens revision, at kvaliteten er blevet forbedret. Retten konstaterer endvidere, at Kommissionens oplysninger om inddrivelsen af fejludbetalinger er mangelfulde. Rettens årsberetning indeholder ingen kritiske bemærkninger om Danmark, der i øvrigt er omtalt enkelte steder i årsberetningens tekst, tabeller og bilag.

Selvom Retten atter peger på forbedringer i budgetgennemførelsen, er det efter dansk opfattelse fortsat utilfredsstillende, at Revisionsretten igen må afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget, hvilket dog skal ses i sammenhæng med budgetgennemførelsens kompleksitet. Baseret på allerede opnåede og forventede yderligere fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet er der grund til forsigtig optimisme, hvad angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med gradvist færre forbehold.

Fra dansk side har man siden Rådets decharge-behandling i 2004 fremlagt og fået tilslutning til en række forslag, der kan medvirke til at forbedre gennemførelsen af EU's budget og informationen herom. Forslagene har alle haft til formål at styrke det tværgående samarbejde - og dermed fremme en mere kvalificeret og ophøjet dialog - om den finansielle styring og kontrol af Fællesskabets betalinger mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Revisionsretten. I forlængelse heraf har man fra dansk side fremlagt en række temaer og forslag, der bør indgå i Rådets decharge 2006-henstilling til Parlamentet. De danske initiativer er i tilfredsstillende omfang indarbejdet i det foreliggende udkast til rådshenstilling.

På denne baggrund forventes, at man fra dansk side kan tilslutte sig Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2006.

Baggrund

Decharge-proceduren

På ECOFIN den 13. november 2007 præsenterede Revisionsretten årsberetningen for regnskabsåret 2006 med tilhørende revisionserklæring, der blev offentliggjort samme dag. Revisionsrettens årsberetning blev forelagt for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg den 12. november 2007.

ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning. Herefter er beretningen blevet behandlet i Rådets Budgetudvalg med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276 i EF-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget på møde i ECOFIN den 12. februar 2008. Det bemærkes, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 2 i EF-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 276, stk. 3 i EF-traktaten.

Retten årsberetning og revisionserklæring

Retten årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Fællesskabet, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Fællesskabets øvrige institutioner har haft mulighed for at afgive bemærkninger til beretningen.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet har Revisionsretten siden 1995 afgivet en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners behandling af EF's regnskab og dermed Kommissionens gennemførelse af budgettet, jf. også EF-traktatens artikel 248, stk. 1. Revisionserklæringen omtales typisk som DAS'en, der er en forkortelse for "la déclaration d'assurance", som direkte oversat betyder forsikrings- eller sikkerhedserklæringen. Erklæringen hviler på Revisionsrettens kontrol af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive en erklæring om regnskabernes rigtighed, er at få rimelig sikkerhed for, at alle Fællesskabets indtægter og udgifter og hele dets formue er registrerede, og at regnskaberne giver et retvisende billede af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang. I den forbindelse efterprøves bl.a. følgende aspekter ved regnskaberne: Fuldstændighed, faktisk forekomst (herunder tilstedeværelse og ejendomsret), målbarhed (herunder værdiansættelse), regnskabsopstilling samt offentliggørelse.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive en erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, er at tilvejebringe tilstrækkeligt mange direkte og indirekte revisionsbeviser som dokumentation for, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er i overensstemmelse med de gældende regler og kontrakter, og at beløbet for disse transaktioner er beregnet korrekt. I den forbindelse efterprøves bl.a., om de enkelte transaktioner er gennemført i overensstemmelse med den gældende lovgivning, og om der på det givne tidspunkt var bevillinger på budgettet til at dække transaktionen.

Retten revisionsmetode

Baseret på ændringer i revisionsforholdene og indhøstede erfaringer har Revisionsretten gennem årene tilpasset og udviklet den revisionsmetode, der ligger til grund for DAS-erklæringen. Kernen i den nuværende DAS-metode er en såkaldt ”sikkerhedsmodel”, som bygger på to hovedkilder til revisionsbevis ved kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner (betalinger):

- En undersøgelse af, hvordan de overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer, som EU-institutionerne, medlemsstaterne og tredjelande anvender, når de skal opkræve og udbetale EU-midler (systemrevision).
- Undersøgelser baseret på repræsentative stikprøver af transaktioner vedrørende indtægter og udgifter, som kontrolleres helt ned til den endelige modtager (substansrevision).

For at opnå yderligere sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af de stedfundne betalinger kan Retten supplere hovedkilderne med to andre kilder:

- En analyse af de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører.
- En undersøgelse af andre uafhængige revisorers arbejde, herunder særligt arbejde udført af de overordnede revisionsorganer i medlemsstaterne (i Danmark Rigsrevisionen).

Retten behandling og vurdering af fejl

Med DAS-revisionen ønsker Retten at undersøge arten og omfanget af de fejl EU-betalingerne måtte være behæftet med. Behandlingen af konstaterede fejl indgår som et vigtigt element i førnævnte substansrevision.

Retten sondrer mellem ”substansfejl” og ”formelle fejl”. Substansfejl har en direkte finansiell effekt, der normalt er umiddelbart målelig. Formelle fejl har ingen effekt på beløbene, eller det er meget vanskeligt at vurdere denne effekt. En substansfejl kan typisk være, at der er anmeldt et for stort landareal eller for mange husdyr, eller at der er anmodet om EU-støtte for udgifter, der ikke er støtteberet-

tigede. En formel fejl kan f.eks. være manglende overholdelse af (betalings)frister eller mindre mangler ved den foreliggende dokumentation.

I erkendelse af, at heller ikke gennemførelsen af EU-budgettet kan være fuldstændig fejlfri, tolererer Retten en vis fejlprocent i betalingerne. Den acceptable fejlprocent - eller væsentlighedstærskel - er i DAS-revisionen fastsat til 2 % af betalingerne på et givet budgetområde. Overskrider de konstaterede substansfejl denne tærskel, er fejlniveauet for højt til at være acceptabelt. Der er med andre ord her tale om væsentlige fejl.

Revisionsretten har i øvrigt gennem årene understreget, at konstaterede fejl ikke kan anvendes som indikator for omfanget af formodet eller konstateret svig (forsætlig handling eller undladelse) mod fællesskabsbudgettet, idet svig er en kriminel adfærd, der først kan kvalificeres som sådan efter en retlig procedure. I de tilfælde, hvor der foretages fejludbetalinger, er der derfor primært tale om, at den økonomiske forvaltning og kontrollen hermed ikke fungerer effektivt nok. Konstaterede fejludbetalinger søges i øvrigt inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse formindskes mest muligt.

Indhold

Revisionserklæringen for 2006

Revisionserklæringen for 2006 indeholder følgende hovedbudskaber:

- Retten afgiver en *erklæring med forbehold* om regnskabernes rigtighed. EU's regnskab for 2006 giver overordnet set et retvisende billede af EU's finansielle stilling pr. 31. december 2006 og af de gennemførte transaktioner og pengestrømme. Dog konstaterer Retten en række fejl i Kommissionens bogføring.
- Retten afgiver en *positiv erklæring* om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed på følgende områder: Indtægterne samt forpligtelser og udbetalinger vedrørende administrationsudgifterne; den del af foranstaltningerne udadtil, der forvaltes og kontrolleres direkte af Kommissionen; og førtiltrædelsesstrategien bortset fra Sapard-programmet. Endvidere viser Rettens revision, at Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS) under den fælles landbrugspolitik begrænser risikoen for uretmæssige betalinger. Disse politikområder - der udgør lidt over 40 % af EU-budgettets udgiftsområder - vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst (d.v.s. i under 2 % af betalingerne).
- Retten afgiver en *negativ erklæring* om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed på følgende områder: Den del af den fælles landbrugspolitik, der ikke er omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem; strukturpolitikkerne; de interne politikker; en del af foranstaltningerne udadtil; og en del af førtiltrædelsesstrategien. Der er på disse politikområder - der udgør lidt under 60 % af EU-budgettets udgiftsområder - fundet væsentlige fejl (d.v.s. i over 2 %

af betalingerne). Retten understreger i den forbindelse, at komplicerede eller uklare støttekriterier eller komplekse lovkrav kan have stor betydning for den høje forekomst af fejl.

- Retten noterer sig *forbedringer* i kontrolsystemerne i almindelighed, hvilket har haft en positiv indvirkning på de underliggende transaktioner, især på landbrugsområdet. Der er endvidere sket forbedringer i Kommissionens struktur for den interne kontrol med budgettets gennemførelse. Retten konstaterer imidlertid fortsat svagheder i de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører.

Retten bemærkninger om regnskabernes rigtighed

Det er Rettens opfattelse, at EU's årsregnskab i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling pr. 31. december 2006. Retten tager dog forbehold, fordi der er beløb, der er ansat for højt: Under diverse kreditorer er beløbet ca. 201 mio. euro for højt og under forfinansiering er beløbet ca. 656 mio. euro for højt. Dermed overvurderes EU's nettoaktiver med ca. 455 mio. euro (svarende til under 1 % af det samlede beløb).

Retten finder, at Kommissionen har gjort yderligere fremskridt med indførelsen i 2005 af regnskabsføring efter periodiseringsprincippet (omkostningsregnskaber), men at der stadig udestår nogle svagheder, førend det nye regnskabssystem kan give fuldt udbytte.

Retten bemærkninger om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Der vil i den følgende blive redegjort for Rettens centrale bemærkninger om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, idet der dog ses bort fra de to områder af regnskabet, hvor Retten har afgivet en ubetinget positiv revisionserklæring for betalingernes lovlighed og formelle rigtighed. Det drejer sig som nævnt om EU's egne indtægter samt administrationsudgifterne, hvor Retten konstaterer, at fejlene på områderne som helhed lå under Rettens væsentlighedstærskel (2 % af betalingerne).

Redegørelsen koncentrerer sig dermed om de fem områder, hvor Retten på hele eller dele af de enkelte områder har konstateret en væsentlig fejlforekomst (over 2 % af betalingerne), hvilket har resulteret i en betinget positiv eller negativ revisionserklæring.

Den fælles landbrugspolitik

Hvad angår udgifterne til den fælles landbrugspolitik - på 49,8 mia. euro i 2006 - konstaterer Retten, at den anslåede samlede fejlprocent i betalingerne er reduceret mærkbart, men dog ligger lige over væsentlighedstærsklen for udgifterne set under ét. Hovedparten af udgifterne (ca. 70 %) er omfattet af Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS), hvor fejlraten er under 2 %. Retten finder, at dette system er effektivt, når det anvendes korrekt, hvilket imidlertid ikke var til-

fældet i Grækenland. Godkendelsessystemerne og kontrollen med den landbrugsstøtte, der ikke er omfattet af IFKS, og som foretages efter at udbetalingen har fundet sted, giver efter Rettens opfattelse kun begrænset sikkerhed for, at fællesskabslovgivningen er overholdt.

Retten bemærker endvidere bl.a., at der i forbindelse med udvikling af landdistrikterne var tendens til en høj forekomst af fejl i ordningerne for miljøvenligt landbrug på grund af de ofte komplicerede støttebetingelser.

Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen aflægger flere besøg hos de nationale godkendelsesorganer og forbedrer sin skrivebordgennemgang af godkendelsesorganernes attester i forbindelse med den finansielle regnskabsafslutning.

Strukturpolitikker

Hvad angår udgifterne til strukturpolitikker - på 32,4 milliarder euro i 2006 - viser Rettens revision, at overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne var generelt ineffektive eller kun moderat effektive, og at Kommissionens tilsyn med deres funktion kun var moderat effektivt. Godtgørelsen af udgifter til strukturforanstaltninger er derfor behæftet med væsentlige fejl. De hyppigst forekommende fejl var, at der var anmeldt ikke-støtteberettigede udgifter, at der ikke var afholdt udbud og at der manglede dokumentation for bl.a. beregningen af personaleomkostninger. Baseret på sin substansrevision konstaterer Retten en væsentlig fejlfrekvens, der skønnes at svare til mindst 12 % af det samlede beløb, som støttemodtagerne har fået udbetalt som godtgørelse.

Retten anbefaler, at de nationale forvaltningsmyndigheder styrker rådgivnings- og uddannelsesindsatsen for projektledere, administratorer m.fl. for at forbedre forebyggelsen af fejl i projektets indledende faser. Endvidere anbefales, at Kommissionen fokuserer sin kontrolindsats på de nationale forvaltningsmyndigheders effektivitet. Endelig anbefaler Retten, at Kommissionen styrker opfølgningen på revisionsresultaterne og udnytter de forenklinger, der er indført i de nye strukturforordninger.

Interne politikker

På området interne politikker inklusive forskning, der forvaltes direkte af Kommissionen, blev der i 2006 afholdt udgifter på 9,0 milliarder euro. Retten konstaterer en væsentlig fejlfrekvens i betalingerne til modtagerne, idet Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer er utilstrækkelige til at afhjælpe områdets iboende risici. Kommissionen havde godtgjort udgifter, som modtagerne havde ansat for højt, hvilket bl.a. skyldes, at støttemodtagerne ofte bruger budgetterede tal i stedet for faktiske omkostninger. Retten noterer endvidere en forbedring i antallet af Kommissionens efterfølgende revisioner, som dog ikke er nok til at afhjælpe de nuværende systemsvagheder.

Retten anbefaler bl.a. Kommissionen at forenkle og klargøre reglerne for godtgørelse af udgifter; at vejlede de attesterende revisorer om støtteberettigelse og krav

til regnskabsføring; og at styrke skrivebordskontrollen ved at forbedre fejlovervågningen og udvekslingen af kontrolresultater.

Foranstaltninger udadtil

For foranstaltningerne udadtil - med udgifter på 5,2 milliarder i 2006 - fungerer overvågnings- og kontrolsystemerne tilfredsstillende for den del af udgifterne, der administreres og kontrolleres direkte af Kommissionens delegationer. Det drejer sig efter det oplyste om ca. 20 % af de samlede betalinger på området foranstaltninger udadtil, som af Retten vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst.

Derimod fandt Retten en væsentlig fejlfrekvens i den betydelige del af udgifterne, der administreres af gennemførelsesorganerne i marken. Blandt de konstaterede fejl kan nævnes, at udbudsprocedureerne ikke var blevet fulgt, og at der blev anmodet om støtte til udgifter, der ikke var berettiget hertil.

Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen udvider revisionsmandaterne til de eksterne projekt revisorer, og at de oplysninger, delegationerne indsender om revisioner, gennemgås grundigere.

Førtiltrædelsesstrategi

Hvad angår udgifterne til førtiltrædelsesstrategien - på 2,3 milliarder euro i 2006 - viste Rettens revision, at de underliggende transaktioner var lovlige og formelt rigtige bortset fra Sapard-programmet - der beløber sig til knapt 10 % af førtiltrædelsesmidlerne - hvor der blev konstateret væsentlige fejl.

Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen fører nøje tilsyn med, at de nationale overvågnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt. For Sapard-programmets vedkommende anbefales, at Kommissionen følger op på kontrolrapporternes kvalitet og sikrer sig, at der ikke foretages ændringer i de udbetalende organers procedurer uden forhåndsgodkendelse.

Retten bemærkninger om Kommissionens struktur for intern kontrol

Kommissionens ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet indebærer, at den skal sørge for effektiv intern kontrol af indtægter og udgifter enten direkte eller ved at sikre, at medlemsstaterne og modtagerstaterne (3. lande) lever op til deres forpligtelser. Retten har derfor gennem flere år lagt særlig vægt på at undersøge Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, og herunder analysere de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører. Herved kan Retten opnå yderligere sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af de stedfundne betalinger, jf. også ovenfor om DAS-revisionsmetodens kilder.

Med hensyn til de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører viser Rettens revision, at kvaliteten er blevet forbedret bl.a. vedrørende definitionen af, hvad der skal forstås ved en væsentlig fejl eller svaghed. Imidlertid giver erklæringerne fra generaldirektørerne på store politikområder

(landbrugs- og strukturpolitikken samt foranstaltninger udadtil) efter Rettens opfattelse en for positiv vurdering af budgetgennemførelsen.

Retten konstaterer, at oplysningerne om inddrivelse af fejludbetalinger er mangelfulde, idet Kommissionen ikke giver fuldstændige og nøjagtige oplysninger om de foretagne inddrivelse. Det er derfor kun delvist muligt at fordele inddrivelse efter, hvem der har inddrevet (Kommissionen eller medlemsstaterne) og hvornår midlerne er inddrevet (efter regnskabsår). Denne situation gør det vanskeligt at vurdere den fulde finansielle effekt af de foretagne korrektioner for EU-budgettet som helhed og dets delområder.

Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen sikrer, at vurderingerne i de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører er konsekvente og stringente samt at oplysningerne om den finansielle korrektion af fejludbetalinger forbedres.

Rettens omtale af Danmark

Rettens årsberetning indeholder ingen kritiske bemærkninger om Danmark, der dog er omtalt enkelte steder i årsberetningens tekst, tabeller og bilag. Det gælder særligt i beretningens kapitel 5 om den fælles landbrugspolitik i forbindelse med undersøgelsen af, hvordan den nye enkeltbetalingsordning udformes og gennemføres i bl.a. Danmark.

Hjemmelsgrundlag

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 2 i EF-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 276, stk. 3 i EF-traktaten.

Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på fællesskabsniveau, og regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets decharge-henstilling som indledningsvist nævnt indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe sin decharge-beslutning ultimo april 2008.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. EF-traktatens artikel 248, stk. 3. Dette indebærer bl.a., at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisor har på denne baggrund udarbejdet et faktisk notat af 5. december 2007 til statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning og revisionserklæring for regnskabsåret 2006. Formålet med dette notat er at orientere statsrevisorerne om Rettens revisionserklæring samt hovedresultaterne af den revision, Retten har gennemført på de enkelte forvaltningsområder og i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2006 har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. november 2007 forud for mødet i ECOFIN den 13. november 2007.

Holdning

Dansk holdning

Fortsat ”negativ DAS” - men også holdbare fremskridt

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten gennem alle årene - siden revisionserklæringen blev indført - med visse forbehold har anset EU's regnskaber for at give et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Denne del af revisionserklæringen har med andre ord som helhed betraget været positiv gennem alle årene.

Selvom Retten atter peger på forbedringer i budgetgennemførelsen, finder regeringen det dog fortsat utilfredsstillende, at Revisionsretten igen har måttet afgive en revisionserklæring med *væsentlige forbehold for budgetgennemførelsen*. Det drejer sig hovedsageligt om de dele af udgiftsbudgettet, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne (den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne). Når det gennem årene har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde i praksis, kan dette efter regeringens opfattelse ikke ses uafhængigt af særligt følgende aspekter ved EU-budgetgennemførelsen:

- ❖ Såvel forvaltningen som kontrollen af EU's budget er en vanskelig opgave. For det første er de mange tilskudsordninger baseret på (yderst) komplicerede regelsæt, hvilket ofte understreges af Retten selv - senest i revisionserklæringen for 2006. For det andet er budgettet fordelt på mange forskelligartede og geografisk spredte organer, der rækker fra Kommissionens centrale forvaltning over national, regional og lokal forvaltning til det meget store antal lokale støttemodtagere (institutioner, enkeltpersoner m.m.) på de forskellige politikområder.

- ❖ De nævnte træk ved budgetgennemførelsen forstærkes af den store variation i medlemsstaternes administrations- og regnskabskulturer, traditioner og praksis, hvilket vanskeliggør reguleringen af den samlede budgetgennemførelse og dermed brugen af relativt ensartede forvaltnings-, kontrol-, korrektions- og sanktionsmekanismer.
- ❖ EU's budget er gennem årene vokset særligt som følge af Unionens udvidelse, senest med de 10 nye medlemslande den 1. maj 2004 og yderligere 2 lande den 1. januar 2007.

Der er dog ikke tale om nogen fastlåst og dermed statisk situation, idet Revisionsretten - trods de gennem årene gentagne forbehold i revisionserklæringen - anerkender de *fremskridt i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's budget*, der har fundet sted i de seneste år og som også fremgår af Rettens årsberetning for 2006.

Det drejer sig i hovedsagen om følgende fremskridt:

- ✓ Retten kan i revisionserklæringerne for regnskabsårene 2004-2006 fastslå, at Kommissionens og medlemsstaternes arbejde med at få gennemført Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS) har givet positive resultater. IFKS, der er det vigtigste redskab til forvaltning og kontrol af arealstøtten og dyrepræmieordningerne, dækkede i 2006 ca. 70 % af udgifterne under den fælles landbrugspolitik. Rettens revision viser, at IFKS, når det anvendes korrekt, er et effektivt system til begrænsning af risikoen for uretmæssige udgifter. Den samlede fejlprocent for betalingerne på landbrugsområdet set under ét er derfor reduceret mærkbart i de seneste år og ligger nu lige over Rettens tærskel for acceptable fejl på 2 %.
- ✓ Endvidere anføres det i revisionserklæringerne for regnskabsårene 2004-2006, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige, for så vidt angår førtiltrædelsesstrategien (bortset fra et enkelt programs gennemførelse).
- ✓ Revisionsretten har i de senere år udtalt sig positivt om de stedfundne forbedringer i Kommissionens årlige aktivitetsrapportering, der indgår som et vigtigt element i Kommissionens interne finansielle kontrolsystem. Det gælder også generaldirektøernes årlige ledelseserklæringer om budgetgennemførelsen, hvis kvalitet i henhold til årsberetningen for 2006 er blevet yderligere forbedret.
- ✓ Revisionsretten har ligeledes i de senere år noteret sig de fremskridt, Kommissionen har gjort for at reformere sit interne kontrolsystem og den positive effekt heraf på lovligheden og den formelle rigtighed af Kommissionens interne udgiftsforvaltning. I årsberetningerne for såvel 2005 som 2006 omtaler Revisionsretten den fortsatte forbedring af Kommissionens interne kontrolsystem og herunder implementeringen af standarderne for intern kontrol.

Det er opmuntrende, at Revisionsretten - ihukommende EU-budgetgennemførelsens kompleksitet - trods alt har kunnet konstatere fremskridt i EU-budgetgennemførelsens kvalitet. Efter regeringens opfattelse er det imidlertid helt nødvendigt, at der fortsat leveres et langt og sejt træk fra alle involverede parter, førend man vil kunne se en tydelig bevægelse hen imod en revisionserklæring med færre eller ingen forbehold (en mere ”positiv DAS”). Baseret på Rettens gentagne kritikpunkter - særligt af fejl i betalingerne på det endelige støttemodtagerniveau - er der efter dansk opfattelse *behov for yderligere fremskridt både i Kommissionens egen budgetgennemførelse og i medlemsstaternes forvaltning og kontrol af fællesskabsbetalingerne.*

På denne baggrund har man *fra dansk side* siden Rådets decharge-behandling i 2004 af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2002 fremlagt og fået tilslutning til en række forslag, der kan medvirke til at forbedre gennemførelsen af EU's budget og informationen herom. Forslagene har alle haft til formål at få styrket det tværgående samarbejde - og dermed fremme en mere kvalificeret og oplyst dialog - om den finansielle styring og kontrol af Fællesskabets betalinger mellem Kommissionen, Rådet (medlemsstaterne) og Revisionsretten. De danske initiativer er derfor overvejende blevet udformet med henblik på at opnå større gennemsigtighed i Kommissionens og Rettens afrapportering af kontrol- og revisionsresultaterne og de bagvedliggende forudsætninger herfor.

Derudover har vi fra dansk side konsekvent arbejdet for at styrke Rådets - og dermed medlemsstaternes - engagement og ansvarsfølelse i spørgsmål vedrørende den finansielle styring og kontrol af budgettet, ligesom vi gennem årene aktivt har støttet de forslag vedrørende finansiell forvaltning og kontrol, Kommissionen har fremlagt og som efter vores opfattelse kan medvirke til at løfte budgetgennemførelsens kvalitet.

Grundlag for forsigtig optimisme

I den aktuelle situation vil de væsentligste *bidrag til fortsatte fremskridt* i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's budget i hovedsagen skulle hidrøre fra følgende foranstaltninger:

- Gennemførelsen af en mere ensartet intern kontrol og revision af Fællesskabets bevillinger på alle forvaltningsniveauer, således som det er foreslået i Revisionsrettens udtalelse fra marts 2004 om etableringen af ”én enkelt revisionsmodel” - den såkaldte ”single audit”. Udtalelsen er fulgt op af Kommissionens køre- og handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol, der fuldt gennemført skulle løfte kvaliteten af budgetgennemførelsen.
- Gennemførelsen i praksis af den i december 2006 reviderede finansforordning for EU's budget, der dels indebærer en mere enkel, fleksibel og gennemsigtig budgetforvaltning, og dels udmønter dele af Kommissionens køre- og handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol.

- En endnu bedre præsentation af de overordnede kontrolresultater, der fremlægges i Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og erklæringer samt i Revisionsrettens årlige beretninger om budgetgennemførelsen. I den forbindelse bør der i endnu videre omfang offentliggøres skøn over fejlprocenterne for betalingerne på alle udgiftsbudgettets hovedområder, således at finansielle konsekvenser af konstaterede fejl fremgår tydeligere.
- Et styrket samarbejde mellem Revisionsretten og de nationale overordnede revisionsorganer (i Danmark Rigsrevisionen), hvis EU-relevante revisionsresultater i størst muligt omfang bør indgå i Rettens egen revision og erklæringsafgivelse.
- Gennemførelsen af Rettens anbefalinger i årsberetningen for 2006 og andre beretninger m.v.

Særligt den fortsatte udmøntning af *Kommissionens handlingsplan* for en bedre og mere ensartet intern kontrol med budgetgennemførelsen på alle niveauer giver grundlag for en forsigtig optimisme for så vidt angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med gradvist færre forbehold fra Rettens side. Kommissionen forventer at fremlægge sin endelige rapport om gennemførelsen af handlingsplanen i slutningen af februar 2008. Det er efter dansk opfattelse helt nødvendigt, at Rådet foretager en indgående behandling af og opfølgning på Kommissionens kommende statusrapport om handlingsplanen og drager operative konklusioner, der kan bidrage til yderligere fremskridt på området.

Derudover er der grund til at fremhæve, at Retten i årsberetningen for 2006 har givet en *tydeligere præsentation af revisionsresultaterne* end tidligere, hvilket vi længe har anmodet om fra dansk side. Det gælder særligt de specifikke vurderinger af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed med procentuelle skøn over fejlforekomsternes størrelse på de forskellige budgetområder. Endvidere peger Retten nu mere klart på i hvilke lande, problemerne er størst. Denne mere klare kommunikation af revisionsresultaterne vil øge mulighederne for at få løst problemerne.

Andre landes holdninger

Det er først og fremmest de gamle medlemslande (EU 15), der har tilkendegivet holdninger til Revisionsrettens årsberetning og Rådets reaktion herpå, mens de nye lande (EU 12) har spillet en mere tilbagesluttet rolle under decharge-behandlingen i Rådets budgetudvalg. De gamle medlemslande deler sig i hovedsagen i to grupper mht., hvor aktivt Rådet bør forholde sig til Revisionsrettens kritik: En mindre ”nordeuropæisk” landegruppe, der i varierende grad lægger vægt på snarest muligt at opnå en revisionserklæring med færre forbehold (en mere ”positiv” DAS) og ønsker, at medlemsstaterne skal gøre en aktiv indsats herfor, og en større ”sydeuropæisk” landegruppe, der lægger mere vægt på Kommissionens formelle ansvar for den samlede gennemførelse af EU-budgettet end de enkelte medlemsstaternes faktiske ansvar for budgetgennemførelsens kvalitet. Disse lande er herudover generelt ikke voldsomt bekymret over Revisionsrettens gentagne kritik.

Der har dog over årene været en gradvis styrkelse af den landegruppe, der tillægger arbejdet med at opnå en positiv revisionserklæring (DAS) politisk betydning.